

за наше то образуваніе, и воспитаніе.

, Юще благоразуміе то ны подканя да почитамы, и да убывамы наши те учителя и наставницы, кои то помагаты намъ съ обученіе то си и съ примѣра си улесняваты насъ по скоро, и за да быдаты наши те повятія по чисти, и по ясны.

, Подобно смы должни да убывамы сички те други чловѣцы, кои то са преди насъ рождени, така и колко то са слѣдъ насъ.

, Чловѣкъ е направенъ за политическій животъ, въ него намѣрва законы, на тѣхъ е долженъ да има послушаніе: зашто то отъ тѣхъ има свобода та си. Законы те заповѣдуватъ да имамы и да приносувамы почитаніе на голѣмы те наши Господари, и да имъ давамы, колко то можими честь.

, Кога ходимы, или негдѣ сѣдимы, треба да давамы по почтенно то мѣсто, на не стары те, и на по голѣмы те отъ насъ чловѣцы.

, Кога ся намѣрвамы въ нѣкое содружество, неприяча да вартимы наша та глава, да чопанмы носа съ персты те, и сущи те да ги турвамы въ уста те, и да ги ханмы съ зуби те, да ся облягамы, да турвамы една та нога надъ друга та, да обрашамы гарба намъ то други те, да закачамы нѣвого съ руцѣ те, или съ крака та. Да не ся подзявамы, и най пате, кога то хортувать други те. Обаче ако ся принудимы, треба да се врашамы на страна, и да полагамы нособрусъ, или рука та въ уста та.